

теля, и тая притурка ще си остане за всякога въ паметь-тъ му.

2. ЗА ПРЪВОНАЧЯЛНО-ТО ОБУЧЯВАНЕ НА СМЪТАНИЕ.

Кога подкачимъ да учимъ дѣца-та на смѣтаніе (тукъ имя числителница не трѣбва да се спомянува, то нека остане за по-горны-ты училища) не трѣбва да се брѣза и заминува напрѣдъ, докль ся не обладае добръ изучено-то; а като ся обладае добръ едно нѣщо, никога да ся не оставя то безъ постоянно приложение на дѣло.

Най-напрѣдъ трѣбва да ся научи дѣте-то да брои до 10 на наглядны прѣдмѣты: на прѣстие, на орѣхы, на прѣчици, които да може и да ся крышать, ако дотрѣбва да ся покаже половина-та, третыня-та и т. н. Трѣбва да ся учять да броѣтъ *напрѣдъ* и *назадъ*, така каквото дѣца-та съ еднакъж лесниѣж да броѣтъ отъ едно до 10 и отъ 10 до едно. Послѣ трѣбва да ся учять да броѣтъ по *двойкж*: двѣ, четьре, осемъ, десять, и инакъ: десять, осемъ и т. н.: по *тройкж*: три, шесть, девять, и едно остава; по *чешворкж*: четьре, осемъ и двѣ, и най-сетнѣ по *пяшоркж*: така каквото дѣца-та отеднажъ да разберѣтъ, че половина-та на $10=5$, че половина-та на $8=4$, че два пѣти по 4 правять 8, два пѣти по 5 правять 10, и т. н. Съ единъ рѣчь, тукъ не трѣбва да ся стѣснява дѣте-то съ голѣмы-ты имена: събирание, изваждане, умножение, дробни и цѣли броеве и т. н., а просто да ся научи да борави съ десятицѣ-тъ съвѣмъ слободно — и да дѣли и да умножава и да дроби.